

अन्तिमादिषु उपान्तिमकोऽगवर्ष्यग्रहणेन च उक्तदिशा पाठे द्वितीयादिपादा भवन्ति । सर्वतीभद्रसेवास्य सर्वतोऽनुबन्धमविशेषपाठासम्भवेन अर्धभ्रमत्वम् अयञ्च वन्धः अदुष्टपुण्ड्रसेव नान्यत्र कन्दसीति ज्ञेयम् । एवम् “अभीकनतिकेनेह्वे भीतानन्दस्य नाशने । कनतुसकामसेनाके मन्दकाममकमस्यति” माघश्लोकेऽपि ज्ञेयः ।

अर्द्धमाणवक पु० अर्धं माणवकस्य । द्वादशलतिके हारभेदे माणवकराख्यवर्तमानतिलकितकत्वात्सार्धं मानतयास्य तथात्वम् ।

अर्द्धमात्रा स्तो अर्धं मात्रायाः । विन्धर्धचन्द्राकारव्यञ्ज्यायां २ब्रह्मरूपश्रवाम् वाचि २तद्वाच्यायां देव्याञ्च । “अर्धमात्रा स्थिता नित्यं यावद्व्याख्यां विशेषतः” देवीमा० “अकारो भगवान् ब्रह्मा उकारो विष्णुरुच्यते मकारो भगवान् रुद्रोऽयधेमात्रा महेश्वरी । उत्तरोत्तरभावेनायुत्तमत्वं स्रुतं दुधै । अतः सर्वेषु शास्त्रेषु देवीसर्वोत्तमा स्रुता” देवीपुरा० । अर्धमात्रा उच्चारणकालोऽस्य । २ह्रस्वर्षे लि० “व्यञ्जनं चार्धमात्रक” सितुक्तेस्तथात्वम् ।

अर्द्धमास पु० अर्धं मासस्य एकदे० त० । पञ्चदशाह्वात्मके मासस्य अर्धे पक्षात्मके काले “दर्शने चार्धमासान्ते पौर्णमासेन चैव हि” मनुः “पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः” इति शत० ब्रा० । “तन्निशता भवेन्मास” इत्युक्तेर्मासस्य त्रिंशत्तिथ्यात्मकतया तदर्धस्य पञ्चदशत्वम् “ऐरण्डतैलं वा माससर्धमासं वा पाययेत्” सुश्रुतः ।

अर्द्धयाम पु० अर्द्धं यामस्य प्रहरस्य । दिनरात्रयोः अष्टधा विभक्ते काले यावद्दिनमानं रात्रिमानं वा तस्याष्टधाविभागे यः कालस्तस्मिन् । तस्यैव वारवेलाकालवेलासंज्ञा तस्य च वारविशेषेषु वर्ज्यता ज्योतिषोक्ता । “ऊतसुनि यमशरमङ्गलकुंभास्करादियामाङ्गे” । प्रभवति वारवेला न शुभा शुभकार्यकरणाय” । ज्यो० त० तथाच रवौ चतुर्थोऽर्द्धयामः वारवेला एवं चन्द्रे सप्तमः । कुजे द्वितीयः, बुधे पञ्चमः, शुरौ अष्टमः, भृगौ तृतीयः, शनौ षष्ठः वारवेला । “कालस्य वेला रवितः शराक्षिज्ञानलागान्स्वयं गजेन्दू दिने, निशायामृतवेदेनेलमगेषुरामा विधुदन्तिनौ च” ज्यो० त० । यथा दिने रवौ पञ्चमः कालवेला एवं चन्द्रे द्वितीयः, कुजे षष्ठः, बुधे तृतीयः, शुरौ सप्तमः, भृगौ चतुर्थः, शनौ अष्टमः आद्यश्च । रात्रौ रवौ षष्ठः कालवेला । एवं चन्द्रे चतुर्थः । कुजे द्वितीयः । बुधे सप्तमः, शुरौ पञ्चमः, भृगौ तृतीयः, शनौ आद्यः अष्टमश्च कालवेला । एवं दिने वारवेलाकालवेलाद्वयसमा-

वेशेन द्वयीर्वर्ज्यता यथोक्ता “रवौ वर्ज्यं चतुःपञ्च शोभे सप्त द्वयं तथा । कुजे षष्ठं द्वितीयञ्च बुधे वाणतृतीयकम् । शुरौ सप्ताष्टकञ्चैव त्रिचत्वारि च भागवे । शनोऽष्टाद्यं च षष्ठञ्च अष्टमं परिवर्जयेत्” ॥ एवञ्च रात्रौ न वारवेला किन्तु कालवेलेव । तद्दोषोऽप्युक्तः “यात्रायां मरणं काले (काल-वेलायाम्) वैधव्यं पाषिपीडने । अत्रे ब्रह्मवधः प्रोक्तः सर्वं कर्त्तुं ततस्तजेत्” ज्यो० त० । दिनविशेषे तदीयविशेषोऽपि ज्यो० त० उक्तः । “वारेशादर्शयामेषु रात्रिपञ्चोः पञ्च षट् क्रमात् । अधिपाः सूर्यहास्तत्र यथाकांक्षे भवन्ति हि । रवीज्येन्दुभृशुक्लाजर्जनरवयो निशि । रविशुक्ल-रात्रीशशनीज्जुजभास्कराः । दिने तद्व्याः परेष्वेवम्” अयमर्थः यस्मिन् दिवसे यो वारेशः स एव प्रथमयामाङ्गाधिपः । ततो द्वितीयेयस्तु रात्रौ वारेशाधिपस्य पञ्चमः, पुनस्तदधिपस्य पञ्चमस्तृतीयेय एवं क्रमेण ज्ञेयः । दिने तु वारेश एव आद्याधिपः द्वितीयेयस्तु वारेशाधिपस्य षष्ठस्तदधिपस्य पुन षष्ठस्तृतीयेय इत्येवंक्रमेण ज्ञेयः ॥ एतच्च पताकीवेधे पापस्त्रासिकस्य रिष्टसूचकताविशेषनार्थम् अन्यत्र शुभकर्म्मसु वर्जनार्थञ्च ।

अर्द्धरथ पु० रथोऽस्त्वस्य अर्धरथः रथो अर्द्धः असंपूर्णरथः । असम्पूर्णं रथिनि । “सखा ते दयितो नित्यं य एव रथकर्कशः । उत्साहयति राजस्त्वं विप्रश्चे पाण्डवैः सह । एव विकल्पनो नीचः कर्षोवैकर्त्तनस्तव । मन्त्री नेता च वन्धुश्च भानी चात्यन्तसुच्छितः । एष नैव रथः कर्षो न चार्थतिरथो रथे । विभुक्तः कवचेनैव सहजेन विचेतनः । कुण्डलाभ्याञ्च दिव्याभ्यां विभुक्तः सततं वृषी । अभिशायापाञ्च रामस्य ब्राह्मणस्य च भाषणात् । करणानां वियोगाञ्च तेन मेऽर्द्धरथो मतः । नैव फाल्गुनमासाद्य पुनर्जीविन् विमोक्ष्यते । ततोऽज्योत् पुनर्दोषः सर्वशक्त भूतां वरः । एवमेतत् यथात्य त्वं न मिथ्याऽस्ति कदाचन । रथेरथोऽभिमानी च । विदुस्त्वपि दृश्यते । वृषी कर्षः प्रमादी च तेन मेऽर्द्धरथो मतः” इति भा० उ० ५० ।

अर्द्धरात्रि अर्द्धं रात्रेः अर्धसमा० । रात्रेस्तुत्याङ्गभागे याम-द्वयपूर्वकाले “अर्द्धरात्रे त्वसम्पूर्णं दिवा पुण्यमनामतम्” “अर्द्धरात्रे व्यतीते तु विज्ञेयं चापरेऽहनि” “सम्पूर्णं चार्द्धरात्रे चेति” च देवी पु० । “कलाभ्यामर्द्धरात्रे तु यदि संक्रमणं भवेत्” गर्गः । “अर्द्धरात्रे कलाधिक्ये यदा संक्रमते रविः” । “अर्द्धरात्रे तु संपूर्णं यदा संक्रमते रविः भु० भी० । “पूर्णे चेद्वर्द्धरात्रे तु रवि संक्रमणं भवेत्”